

« C'est en chantant que des muets ont retrouvé l'usage de la parole ».
Nouveaux regards sur le gérondif

Alexandra Cuniță

Rezumat: În ultimii 10–15 ani, forma numită (*le*) *gérondif* din paradigma flexionară a verbului francez a fost studiată din aproape toate punctele de vedere, adică din perspectivă morfologică, sintactică, semantică și discursivă. Cu toate acestea, cercetătorii n-au ajuns încă la un acord asupra originii acestei forme verbale nepersonale ori asupra legăturii dintre (*le*) *gérondif* și lat. *gerundium* (*gerundi* [*modus*]), nici asupra existenței unei reprezentări semantice comune celor două forme verbale în *-ant*: (*le*) *gérondif* și *participiul prezent*. S-a ajuns la un anumit consens doar în ceea ce privește statutul și comportamentul său sintactic. Oricum, rezultatele studiilor recente nu sunt încă concludente.

În opinia noastră, modul în care funcționează în discurs gerunziul din limba franceză nu se poate interpreta și descrie dacă reprezentarea sa mentală este neglijată. În contribuția noastră analizăm maniera în care reprezentarea mentală a gerunziului asigură producerea, la nivelul textului, a unor efecte de sens atât de numeroase și felul cum funcționează acest mod când limba se transformă în discurs.

Cuvinte cheie: forme în *-ant*, gerunziu, participiu prezent, formă verbală nepersonală, circumstanțial, (relații de) simultaneitate <lărgită>.